mint a menny és valamivel rosszabb, mint a pokol. kellene a köztes megoldás. nehéz a menny, ahogy rátelepszik súlyával a vállra, a pokol meg túlságosan éget alulról, ugrálni kellene, hogy másodpercekig ne perzseljen; késő. egyrészt nem tud a nehezék miatt, másrészt már túl alacsonyan vannak a csillagok, beverné a fejét.

leégett a cigi, elfogyott a kávé. mindennek ellenére fázott, majd szép lassan végigcsorgott a reggel az arcán.

EGY PERC „*S*”

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS.

Simon Tamás

Szerelemdefiníciók

Mindegy, hogy kivel, ha azt kézen fogva is lehet csinálni, esetleg úgy, hogy egymás szemében elveszett csatakos múltkori éjszakák látszanak és cigarettafüstbe fulladt második alkalmak, amikor az ágy szélén ülve, csak annyit fogalmaztunk meg, hogy majd, amikor legközelebb lesz, akkor nem csak a villanyt kapcsoljuk le, de a gyertyafényt is csak arra az esetre tartogatjuk, ha utána rágyújtunk, és éppen nincs tüzünk.

Mindegy, hogy kivel, ha azt karon fogva is lehet csinálni, esetleg úgy, hogy egymás szemében elveszett éppen túlélt múltkori éjszakák és nyelv alá benyomott szívgyógyszerek keserű ízének szódával való leöblítése látszik, és az ágy szélén ülve egymás hátát ütve vigasztaljuk egymást, hogy talán a holnapot még megérjük, utána pedig kezdődik a jövő hét, annak meg már annyiszor nekiálltunk, hogy unalmas a hétfő utáni kedd, ezért meghalunk.

Mindegy, hogy kivel, ha azt hajnál fogva is lehet csinálni, tépni, kierőltetni a hajhagymát a fejbőrből és azzal dobálózni, esetleg fonni belőle egy kisebb koszorút, emlékbe, bár, mindig látszani fog az eldeformálódott arccsont, ahogy hallatszik a törés, repedés hangja, és egymás szemében azok a napok látszanak, amikor még nem az volt a legfontosabb, hogy mivel verjük meg egymást (egymással vertük meg egymást), és képtelenségekre gondolunk, mint az újrakezdés, amikor mindketten tudjuk, hogy meghaltál a karjaimban.

Mindegy, hogy kivel, ha azt szájon csüngve is lehet csinálni, összecsókolni egymást a nyílt utcán, és becsukott szemünkben, a szemhéj diavetítésén látszik a közeli jövő, amikor majd azt hazudjuk a telefonnak, hogy nem érünk rá semmire, főleg nem egymásra, vagy azt írjuk bele, ami nem is úgy van, és elkezdődik minden elölről, de azt inkább már hagyjuk. Közben egymásra gondolunk, természetesen, csak az nem olyan.

Mindegy hogy kivel.

Pintér Tibor

B

A síkra nehezedik az éjszaka. Bét, mint üveg alatt látni. Felnő az égre az egyedülsége, és háta mögé zuhan. Szemből a horizont kitárul, s a beömlő fehérségben ragyognak élei, alakzatai. Milyen repedezett az arca! Pikkelyes. Összekuporodik a szembogara. Nem néz. Megmered. Fölkúszik homlokán a Nap hőfoka. Tátog, és torkából a nyálka első, nagy rögei kihullanak. Én. Egyedül! Tekintetedben megjelenni, mint a menyasszony ruhája, hogy ne legyél úgy, mint a meztelen csigák. Látlak emelkedni, akár egy diadémot. Ragyogásod elölte a hozzád méltatlanokat. Pihenj el homlokomon! Ne, ne ereszkedj alább! A ruhája! Nyugodt víz. A letépte, s a párolgó bőr pihéi, mint csenevész tüskék felágaskodtak. Bimbói pattanásig értek, megmeredt, mintha ítéletre várna. Akkor A lepelként magára húzta. A lány érintésére izmainak laza egymásra-vetettségéből dombok emelkedtek, süllyedtek vissza. Hanyattfeküdt és hívta, egész teste Szilviát takarta, s egy másik, kicsit távolabbról látta, ahogy A, mint egy önmagára emlékeztető kép, moccanatlan lett. Később megjelent Bé böjtös arccal, szótalan. Réka háttal feküdt. Egy rongy volt a ruhája. Megsimította Bét. Ez jó volt. Pityergett és nevetve fordult. A tekintete egy bárányé, aztán a hamu színe, ahogy a homloka, a piros szája is. Bé őszinte akart lenni, de csak olyan szavak jöttek, amik rútak, csupaszak és satnyák, s ha van is bennük, ami szép, legfeljebb ha megtörténnek. Réka eközben már magára hagyta. Ez rossz volt, és Bé forma nélkül, a szavai nyúlósan, mint egy csiga nyála a torkán ragadtak. Sírt. Összekuporodva, ahogy a gyerek sír. Akinek nem enyhülnek